

poz. 243 i z 1971 r. Nr 38, poz. 247) dodaje się część „IIIa. Ustalanie cykli realizacji robót budowlano-montażowych”, obejmującą §§ 8a, 8b i 8c w brzmieniu:

„§ 8a. 1. Cykl realizacji robót budowlano-montażowych, ustalany stosownie do przepisów § 7 ust. 2 pkt 5 uchwały nr 110 Rady Ministrów z dnia 23 czerwca 1969 r. w sprawie projektowania inwestycji (Monitor Polski Nr 28, poz. 220) dla każdej inwestycji powinien obejmować roboty podstawowe łącznie z robotami przygotowawczymi.

2. Cykl realizacji robót budowlano-montażowych ustala się na podstawie:

- 1) obowiązujących normatywów cykli budowy,
  - 2) sieci zależności (modelu sieciowego) lub harmonogramów poszczególnych grup robót i zadań współzależnych,
  - 3) danych dotyczących organizacji wykonywania inwestycji, stanowiących integralną część założeń,
  - 4) konkretnych warunków wykonawstwa,
- przy założeniu wykonywania poszczególnych robót podstawowych już w trakcie wykonywania robót przygotowawczych.

§ 8b. Odpowiedzialność za prawidłowe ustalenie cyklu realizacji robót budowlano-montażowych ponosi inwestor. Organ zatwierdzający założenia techniczno-ekonomiczne inwestycji ma obowiązek sprawdzenia, czy cykl realizacji robót został uzgodniony z uczestnikami realizacji inwestycji (kierującym biurem projektów, przedsiębiorstwami wykonawstwa inwestycyjnego, a jeżeli wykonawcy nie zostali jeszcze ustaleniu — z właściwymi zjednoczeniami budownictwa, producentami lub dostawcami maszyn i urządzeń).

§ 8c. Ustalony w zatwierdzonych założeniach techniczno-ekonomicznych cykl realizacji robót budowlano-montażowych jest wiążący przy określaniu terminów ich wykonywania w porozumieniach wstępnych i umowach zawieranych między inwestorem a generalnym realizatorem inwestycji (generalnym wykonawcą, wykonawcami częściowymi) oraz w umowach zawieranych między generalnym realizatorem inwestycji a generalnym wykonawcą, jak również generalnym wykonawcą a podwykonawcami.”

§ 2. Zarządzenie obowiązuje w stosunku do założeń techniczno-ekonomicznych inwestycji zatwierdzonych po dniu 1 stycznia 1972 r.

Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:

A. Giersz

369

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 23 listopada 1971 r.

w sprawie upoważnienia wydziałów finansowych prezydiów rad narodowych do wydawania decyzji o zaniechaniu ustalania niektórych zobowiązań podatkowych.

Na podstawie art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Upoważnia się kierowników wydziałów finansowych prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) do wydawania decyzji o całkowitym lub częściowym zaniechaniu ustalania zobowiązania podatkowego przypadającego od jednostki gospodarki uspołecznionej z tytułu podatku obrotowego, podatku dochodowego albo z tytułu scalonego podatku należnego od kółka rolniczego, jak również od innej jednostki zrzeszonej w Centralnym Związku Kółek Rolniczych — do kwoty 100.000 zł, jeżeli sprawa jest małej wagi lub szczególne okoliczności sprawy tego wymagają.

2. Ustalona w ust. 1 granica uprawnień nie może być przekraczana wskutek wydawania decyzji częściowych lub wielokrotnych.

§ 2. Przed powzięciem decyzji w sprawie zaniechania ustalania zobowiązania podatkowego powinna być zasięgnięta opinia właściwego oddziału banku finansującego, jeżeli podatnik (płatnik) wniosek swój uzasadnia sytuacją finansową.

§ 3. Zarządzenia nie stosuje się do zobowiązań podatkowych przypadających od organizacji politycznych, zawodowych i społecznych, z wyjątkiem zobowiązań podatkowych przypadających od kółek rolniczych i innych jednostek zrzeszonych w Centralnym Związku Kółek Rolniczych (§ 1 ust. 1).

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. M. Krzak

370

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 23 listopada 1971 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie odsetek bankowych od kredytów i środków pieniężnych jednostek gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie § 11 ust. 1 pkt 2, 3 i § 14 ust. 2 uchwały nr 125 Rady Ministrów z dnia 15 lipca 1969 r. w sprawie odsetek od kredytów udzielanych przez banki oraz od środków pieniężnych na rachunkach bankowych (Monitor Polski Nr 32, poz. 238) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 18 lipca 1969 r. w sprawie odsetek bankowych od kredytów i środków pieniężnych jednostek gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr 32, poz. 241) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

- „3. Banki mogą bonifikować 1/4 część odsetek naliczonych według podstawowej stawki 4% od kredytów podstawowych i kredytu płatniczego, udzielonych państwowym przedsiębiorstwom wytwarzającym materiały budowlane i instalacyjne, mające zastosowanie w indywidualnym budownictwie i remontach, pod warunkiem, że udział sprzedaży tych materiałów w wartości sprzedaży produkcji ogółem wynosi co najmniej 30%, a plany sprzedaży produkcji ogółem zostały wykonane.”;
- 2) w § 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Banki nie pobierają odsetek od kredytów udzielanych dysponentom Funduszu Rozwoju Rolnictwa na poczet wpływów tego funduszu.”;

3) w § 11 pkt 17 otrzymuje brzmienie:

- „17) od środków na rachunkach przedpłat na kupno samochodów przedsiębiorstw „Motozbyt” i „Polmo-Behamot” — w wysokości 3%”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że przepisy dotyczące udzielania przez banki bonifikat i płacenia odsetek od środków na rachunkach przedpłat na kupno samochodów przedsiębiorstwa „Polmo-Behamot” (§ 1 pkt 1 i 3) stosuje się od dnia 1 stycznia 1971 r., przepis zaś w sprawie niepobierania przez banki odsetek od kredytów udzielanych dysponentom Funduszu Rozwoju Rolnictwa (§ 1 pkt 2) — od 1 stycznia 1972 r.

Minister Finansów: J. Trendota

371

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 24 listopada 1971 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie rozliczeń środków przeznaczonych na finansowanie inwestycji i kapitalnych remontów jednostek państwowych i spółdzielczych.

Na podstawie § 68 uchwały nr 124 Rady Ministrów z dnia 15 lipca 1969 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji i remontów jednostek państwowych (Monitor Polski z 1969 r. Nr 32, poz. 237 i z 1970 r. Nr 40, poz. 296) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 5 grudnia 1970 r. w sprawie rozliczeń środków przeznaczonych na finansowanie inwestycji i kapitalnych remontów jednostek państwowych i spółdzielczych (Monitor Polski z 1970 r. Nr 41, poz. 314 i z 1971 r. Nr 18, poz. 125) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 10:

- a) w ust. 3 skreśla się ostatnie dwa zdania,
b) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Wynikające z dokumentu rozliczeniowego nadwyżki środków inwestycyjnych i remontowych podlegają przekazaniu do Narodowego Banku Polskiego na scentralizowany rachunek środków pochodzących z akcji rozliczeniowej. Z tego rachunku będą pokryte niedobory środków inwestycyjnych i remontowych wykazane w rozliczeniach zbiorczych ministerstw.

5. Środki na rachunku, o którym mowa w ust. 4, pozostałe po pokryciu niedoborów, przeznaczają się na spłatę kredytów zaciągniętych na inwestycje branżowe, rozpoczęte przed dniem 31 grudnia 1970 r.”;

2) w § 13 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Nadwyżki funduszy podlegają przelaniu na scentralizowany rachunek środków pochodzących z akcji rozliczeniowej (§ 10 ust. 4); z tego rachunku będą pokryte niedobory środków terenowych funduszy inwestycyjnych oraz funduszy inwestycyjnych jednostek budżetowych. Przez nadwyżki i niedobory terenowych funduszy inwestycyjnych oraz funduszy inwestycyjnych jednostek budżetowych rozumie się różnicę między wysokością środków tych funduszy a wysokością kredytów zaciągniętych na inwestycje branżowe lub na finansowanie budownictwa jednostek budżetowych według stanu na dzień 1 stycznia 1971 r. z uwzględnieniem rozliczeń dokonanych na podstawie zarządzenia.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. M. Krzak

372

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU ZAGRANICZNEGO

z dnia 1 grudnia 1971 r.

w sprawie zniesienia Urzędów Celnych w Małaszewiczach i Żurawicy oraz utworzenia Urzędów Celnych w Terespolu nad Bugiem i Przemyślu.

Na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 33, poz. 166) zarządza się, co następuje:

- § 1. 1. Znosi się Urząd Celny w Małaszewiczach.
2. Tworzy się Urząd Celny w Terespolu nad Bugiem.

§ 2. 1. Znosi się Urząd Celny w Żurawicy.

2. Tworzy się Urząd Celny w Przemyślu.

§ 3. 1. Dotychczasowe oddziały Urzędu Celnego w Małaszewiczach w: Małaszewiczach, Kowalewie i Terespolu stają się oddziałami Urzędu Celnego w Terespolu.